

Moltes gràcies Joan, i moltes gràcies també a tots els que esteu avui aquí presents.

FENOMEN TABARNIA

En les últimes setmanes Tabàrnia s'ha fet famosa arreu del món. Mig planeta i part de l'altre s'han fixat en una realitat que durant molt temps ha estat oblidada i silenciada, i això ha donat esperança a cents de mils de catalans i de gent de la resta d'Espanya, que a l'horitzó veien un futur difícil en mans dels que ens han estat malgovernant els últims anys.

Tabàrnia es per tant un fenomen mediàtic, però sobretot social, que deu el seu èxit a l'entusiasme, l'alegria i l'enginy de la gent, no ha calgut un sol cèntim de les milionàries subvencions que reben les organitzacions del Règim com la ANC i OMNIUM, ni tampoc ha estat necessari un expresident de vacances a Bruseles que llenci calumnies per Europa. El Seny i la Rauxa, tant típics del nostre poble, han estat suficients.

D'ON VENIM?

Tabàrnia es la historia de un poble que durant molts anys ha viscut clandestinament, fruit de la persecució i estigmatització patida per les seves idees. Tant és així que fins el passat 8 de octubre alguns pensaven que no existia, que era quelcom residual. I aquell dia no ens creiem el que estàvem veient. 1 milió de persones al carrers reclamant llibertat i respecte. La millor mostra de la farsa i del fracàs de tota la estructura nacionalista.

Els tabarnesos però s'han vist desprotegits i abandonats molt de temps per un govern i unes institucions que només han governat per una part de la població. Fins el dia 8 la discreció s'havia convertit en la millor estratègia per evitar problemes. Els que més s'han significat han perdut els seus llocs de feina, i d'altres han estat marginats en els seus ambients laborals, quan després de molts anys de matraca independentista han decidit alçar la veu i sortir a la llum. I estic parlant de professors, metges, funcionaris, advocats...

ORGANITZACIONS I MITJANS AL SERVEI DE L'ODI

I això ha passat per que en les últimes dècades s'han fet servir els nostres impostos per finançar organitzacions que promouen l'odi a aquest poble, presentan-lo com l'enemic a batre, l'enemic espanyol. I tot això amb el vistiplau dels polítics del Règim. Aquestes organitzacions han treballat intensament per enfrontar famílies, veïns i pobles, i ho han fet blindades per una estructura que les protegeix i recolza, mentres a nosaltres ens silencia i

menysté. Alguns dels seus dirigents han ocupat fins i tot alts càrrecs de responsabilitat a les institucions.

No content amb això, el Règim corrupte ha utilitzat els seus mitjans de propaganda (com deia fa poques setmanes Le Monde) per promoure el despreci a la nostra gent. Han fet servir tan els mitjans públics com molts privats (que al cap i a la fi viuen de lo públic i sotmesos a la dinastia Pujol and co). I mentres ells lluitàven per aconseguir que a l'imaginari social nosaltres fossim gent obscura, dèspota, trista i autoritària, la nostra resposta ha estat l'alegria, l'humor i el respecte a tots. I aquest és el motiu pel qual tants mitjans ens han silenciats, no responiem a la imatge que havien creat de nosaltres. I veure que l'alegria estava fora de la seva bombolla és un cop dur difícil d'asimilar per molta gent.

DELIRIS AMB CONSEQUENCIES

I d'aquesta manera han intentat democratitzar la dictadura. Venent els seus contes de fades, amb un èxit semblant al fracàs, per tota Europa. I eliminant de l'espai públic o be difamant a aquells homes de seny que ho han intentat demostrar. Sense anar mes lluny el nostre president a l' exili és una de les víctimes d'aquesta situació.

Deliris que han fet molt de mal al poble de Tabàrnia en particular i a tota Catalunya en general. Tan social com econòmicament. Han aconseguit que a les famílies hi hagi tensió, que no sigui còmode anar a treballar, que als blocs de pisos ja no hi hagi veïns sino rivals i que les empreses marxïn de la nostra terra.

RIDÍCUL INTERNACIONAL: PUNT DE INFLEXIÓ

Però hi ha un fet, un punt de inflexió, que per fi desperta a aquest poble silenciats i a voltes silenciosos, i no és altra que el ridícul internacional dels nostres polítics, i la seva actitud cada vegada mes dèspota cap a la nostra gent. És aleshores quan el poble de Tabàrnia descobreix que no son ells els obscurs, tristos i autoritaris. I és aleshores quan la seva gent es carrega de raons per dir prou a aquesta injustícia omplint els carrers de la nostra capital.

DOS DEFINICIONS DE TABARNIA

I aquesta és la nostra historia i la nostra raó de ser. Això és Tabàrnia, un cocepte geogràfic que coincideix amb aquelles zones on la major part de la població ha desconectat mentalment de la Catalunya institucional. La constatació de que quan parlen del poble de Catalunya parlen només de una part, dels seus.

I Tabàrnia és també un concepte que trascendeix la geografia i que aglutina a tots aquells catalans disposats a frenar l'amenaça de l'independentisme, que al cap i a la fi som mes de la meitat de la població. De fet, en 3 de les 4 capitals de provincia ha guanyat la resistència.

PER QUE ESTEM AQUÍ?

I aquesta és la motivació que ens du avui aquí, defensar que tots els catalans tenim els mateixos drets, inclosos els habitants de Tabarnia. No volem pagar el circ que han muntat els polítics, ni que sens segueixi despreciant intel·lectual i electoralment. No volem ser catalans de segona, i aquest és un plantejament que choca frontalment amb el de la Catalunya institucional, que es dedica a repartir carnets de catalanitat i feixisme a tort i dret.

I estem aquí per dignitat, davant d'aquells que invocant el nom de Catalunya prostitueixen la història d'aquesta terra i diuen que nosaltres som els botiflers.

QUE FAREM A TABARNIA?

1- Ens esforçarem perque el separatisme cada dematí al aixecar-se es vegi reflectit en aquest gran mirall que hem creat i que el posa davant l'absurd del seu discurs. Amb la diferència de que els nostres arguments si que es fonamenten en la realitat.

2- Treballarem per que es reconegui la nostra història, la veritable historia de Catalunya, no volem que ens menteixin sobre el nostre passat i sobre aquells que ens van precedir. Cosa que fan cada 11 de setembre. I per fer-ho treballarem de la mà de les associacions que porten anys treballant en el tema, també per aconseguir que no s'intoxiqui als nostres joves.

3- Tampoc volem que juguin amb el pa de la gent i facin fora el teixit empresarial. Ens proposem per tant neutralitzar el nacionalisme, que es el principal agent desestabilitzador de la nostra terra, per recuperar la normalitat empresarial i laboral.

4-No volem que es desprecii electoralment a una part important de la població i ens convertirem en agents de pressió per obligar als nostres polítics a modificar la llei electoral que només beneficia a uns pocs.

5-Volem recuperar la pau social amb tots els pobles veïns, de manera que ens comprometem a no perdre mai l'alegria, el bon humor i el respecte a tothom, tot i que no a totes les idees.

6- Sollicitarem també el recolzament de la comunitat nacional e internacional per que ens ampari i protegeixi davant d'aquests polítics, i concretament els hi demanarem que no deixin sortir en Carles Puigdemont de Bruselas fins que la situació estigui estable, doncs la nostra seguretat podria veure's amenaçada.

4- Omplirem carrers, plaçes i tots els espais públics per dignitat i per defensar la llibertat de totes les persones que viuen a la nostra terra, oprimides desde fa dècades per aquesta colla d'arreplegats. Aviat farem pública la data d'aquesta primera manifestació.

5-I finalment, si aquest gran mirall no és suficient i decideixin seguir endavant dividint encara més el nostre poble, farem que Tabarnia es converteixi en una realitat. Quelcom que en un principi no és desitjable, però que durem a terme per pura supervivència. Som catalans, i

mai ho deixarem de ser, i per això mateix no permetrem que ens obliguin a sortir d'Espanya, casa nostra.

Visqui Tabàrnia, que és el mateix que dir Visqui la Catalunya del Seny i la Rauxa, i Visca Espanya.